

Zečić Uško

Svanulo je sunčano, proljetno jutro. Sunce je svojim toplim zrakama pomilovalo usnulog zečića Uška i šapnulo: „Hej, zečiću probudi se!” Zečić šapicama protrlja oči i pospano progovori: „Tko me to budi? Hoću još spavati?” „Hajde, hajde, probudi se. Znaš da je danas dugačak put pred tobom. Treba djeci odnijeti pisanice.” „Joj, skoro sam zaboravio! Hvala ti sunce što si me probudilo! Sinoć sam kasno završio bojanje pisanica pa sam se jutros uspavao.”

Brzo se umio u jutarnjoj rosi. Oprao je zubiće, pojeo listić salate, uzeo košaricu s pisanicama i krenuo na put. Jurio je uskim šumskim puteljkom i krivudao između drveća. Preskakao je slomljene grane te pazio da ne izgubi pisanice. Kad se najmanje nadao pred njim se stvorila strašna divlja mačka. Zečić se zaustavi i ukoči od straha te pomisli: „Otkud sad ona?” Duboko udahne i lagano se nasmiješi. Neće pokazati mački da ga je strah. Uljudno pozdravi: „Dobro jutro mačkice. Lijepo sunčano jutro! Ja sam zečić Uško. Mogu li Vam kako pomoći?” Uh, baš dobro da si naišao zečiću. Sudjelujem u matematičkom natjecanju divljih mačaka. Jedan matematički zadatak zadaje mi brige. Pomozi mi ga riješiti ili ćeš postati moj slastan zalogaj.” Zečić je odahnuo. Matematika mu je omiljeni predmet u školi Poslušaj zadatak: Vjeverici je ostalo 13 lješnjaka, jer je pojela 6. Koliko ih je imala na početku? „To je lako”, reče zečić. Samo treba znati da količina s jedne i druge strane znaka =treba biti ista. A to znači da je : $13 + 6 = 19$ „Dobro zečiću, a kako znaš da je to točno? „Znam. $13 + 6$ je točno 19. Znači da lijevoj strani zadatka imam 19. Na desnoj je strani također 19. To mogu i zapisati: $19=19$ Siguran sam u to.” „Hvala ti zečiću, sigurno ću sad pobijediti na natjecanju.”

Zečić je nastavio svojim putem, sretan jer se riješio divlje mačke. Izašao je iz šume na osunčanu livadu. Pomirisao je procvjetale tratinčice, žute maslačke i nježne potočnice. Pozdravio je kosa koji je skakutao po livadi i veselo cvrkutao. Uživao je u mirisu proljeća. Odjednom se smračilo. Zečić je pomislio da je sunce sakrio crni oblak. Pogledao je prema suncu i ugledao ogromnog orla koji se spuštao prema njemu. „Uh, evo još jedna nevolja. Što ću sad? Mačke sam se riješio, ali orla?” Duboko je udahnuo, nasmiješio se i mahnuo orlu. „Dobar dan! Ja sam zečić Uško. Mogu li vam kako pomoći?” „Dobar dan, zečiću! Dobro da si naišao. Kružim evo iznad livade i tražim nekog tko bi mi mogao pomoći. Orlica mi je poslala poruku da će me čekati na vrhu bora pored jezera. Znam gdje su bor i jezero, ali još je napisala da će me čekati petog dana u tjednu, kada sunce bude zalazilo. Možeš li mi pomoći? Koji je to dan? Koje doba dana? Za koliko dana je to?” „Joj, orliču dragi pa to je bar lako. Peti dan u tjednu je petak. Kada sunce zalazi je večer. Danas je četvrtak. To je je sutra. Znači za jedan dan”, odgovori mu ponosno zečić. Dane u tjednu i doba dana je naučio još u prvom razredu. „Neizmjereno sam ti zahvalan. Jako mi se sviđa ta orlica.” Orao krilima i odleti.

Zečić pojuri jer je već kasnio. Djeca su ga čekala da donese pisanice.